

УДК 378.046

DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310-2022-103-1-187-198>

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГА

Т. В. Потапчук

ORCID 0000-0003-1680-6976

І. Л. Пукас

ORCID 0000-0001-6965-8896

Т. В. Серман

ORCID 0000-0002-7836-3085

У статті схарактеризовано цифрові технології у професійно-педагогічному розвитку педагога.

Зазначено, що використання цифрових технологій або інтернет-ресурсів у процесі викладання різноманітних навчальних дисциплін сьогодні вважається одним із актуальних питань освіти. Головним із ефективних рішень цього питання вважається застосування електронних видань навчальних комплексів та навчально-методичних матеріалів.

Доведено, що зазначені технології цінні тим, що вони надають вільний доступ до інформаційних, навчальних матеріалів, сприяють використанню в навчальному процесі відео-, аудіо файлів. Існує практика активного використання он-лайн уроків, вебінарів, інтегрованих практичних занять, лабораторних робіт. Відкриваються нові можливості для наукової роботи, зокрема, групових, колективних досліджень, інтерактивної проєктної діяльності, а також проведення тренінгів, он-лайн комунікації з вчителями-колегами та ін..

З'ясовано, що процес цифровізації освіти та будь-яких інших сфер життя людини передбачає формування у неї цифрової (інформаційної) культури, що дозволяє грамотно використовувати можливості, що відкриваються, і органічно входить в середину інформаційного суспільства.

Готовність освітніх закладів до професійної підготовки фахівців цифрового товариства вимагатиме не лише подальшої техніко-технологічної модернізації сфери освіти, а й підготовки (перепідготовки) професорсько-викладацького складу: розвитку

цифрової грамотності; формування здатності оцифровувати навчально-методичний матеріал та використовувати його в педагогічній практиці; уміння розробляти електронні підручники з елементами інтерактивних технологій та програмованого навчання, створювати масові відкриті освітні курси та здійснювати навчальний процес в онлайн та/або змішаному режимі, включаючи навички ефективної комунікації.

Ключові слова: *цифрові технології, професійно-педагогічний розвиток педагога, інтернет-ресурси, онлайн курси, цифрова грамотність.*

Постановка проблеми у загальному виді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Застосування стандартних мережевих рішень на основі інтегрованої та універсальної бази даних дозволяє легко збільшувати та масштабувати систему навчання. В умовах запрограмованого в державі переходу на компетентнісну модель освіти важливо оптимізувати всі види, форми та методи підвищення рівня професійної компетентності педагога. Великого значення набуває внутрішня система підвищення кваліфікації вчителя, оскільки вона має високий потенціал у:

– забезпеченні неперервності розвитку професійної компетентності вчителя, відстежуванні змін, які безпосередньо позначаються на ефективності педагогічного процесу;

– можливості урахування особливостей конкретної школи у комплексі реальних умов професійної діяльності, здобутків та проблем, актуальних саме для цієї школи;

– міжособистісної професійної комунікації вчителів школи, орієнтованості на її конкретні практичні проблеми та перспективи її розвитку (Пукас, 2017).

У цьому напрямку необхідно як модернізувати усі традиційні види, форми та методи професійного розвитку педагога, так і запроваджувати інноваційні, особливо ті, що пов'язані із сучасними інформаційними та цифровими технологіями.

Цифрове освітнє середовище дає принципово нові можливості: розширити процес навчання і відтворити реальні обставини діяльності на виробництві, сприяє формуванню логічного та творчого мислення, що загалом сприяє розвитку педагогів та формуванню інформаційної культури. Завдяки цифровізації освіти в педагогів вивільняється час для дослідницької роботи, результати якої згодом можуть не лише включатися до електронних навчальних матеріалів, а й передаватися у виробничі

рішення, нові науково-інженерні та менеджерські системи, що реалізуються в сучасних ринкових структурах та відносинах (Толмач, 2021, с. 160).

Високий потенціал щодо оптимізації професійного розвитку педагога мають хмарні технології, які спричинили справжню революцію в освіті, спонукаючи педагогів до самовдосконалення.

Хмарні технології (cloud computing) – це технології, які надають користувачам Інтернету доступ до комп'ютерних ресурсів сервера і використання програмного забезпечення як онлайн-сервіса. Партнери Microsoft створили спільноту освіти (Growing Learning Communities), а саме, глобальну мережу – <http://www.pil-network.com>, яка обслуговує більше двох мільйонів педагогів всього світу. Головне її завдання – допомогти вчителям досягнути успіху, використовуючи методи професійної комунікації, об'єднуючись навколо спільного пошуку шляхів оптимізації навчання, виховання школярів. Формується своєрідне інформаційно-освітнє середовище, яке наповнене різноманітними електронними ресурсами, що мають тенденцію до постійного оновлення відповідно до потреб та запитів користувачів цього виду інтернет-ресурсів (Пукас, 2017).

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковане вирішення даної проблеми і на які спирається автор. Проблема інформаційного забезпечення навчального процесу, підвищення професійної компетентності вчителів знаходимо у працях таких науковців, як Н. Бахмат, Р. Гавриш, Р. Горбатюк, Л. Романишина, С. Сисоєва, Л. Стефанович та ін. Ключові теоретичні засади формування та імплементації цифрового освітнього простору широко представлені у працях М. Жалдака, І. Іванюк, В. Лапінського, О. Пінчука, Н. Сороки та ін. Практична апробація ефективності засобів цифрового освітнього простору у процесі викладання в закладах освіти є предметом дослідження таких зарубіжних вчених, як Д. Кідд, Р. Паттон, М. Шихан та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття. Попри значну кількість публікацій, присвячених розкриттю комп'ютерних технологій навчання, їх застосуванню у професійній підготовці, недостатньо дослідженими вважаємо питання опрацювання цифрового інструментарію у професійно-педагогічному розвитку педагога.

Мета статті – розкрити зміст цифрових технологій у професійно-педагогічному розвитку вчителя; проаналізувати потенційні можливості інноваційних форм професійного розвитку педагога.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих результатів. Цифрові технології

використовуються для створення, передачі, розповсюдження інформації та надання послуг: програмне забезпечення, комп'ютери, телефонні лінії, мобільний зв'язок, електронна пошта, мережі безпроводного і кабельного зв'язку, мультимедіа, Інтернет (Проблеми підготовки сучасного вчителя, 2014, с. 121).

Аналіз наукових джерел з проблеми, досвіду освітньої діяльності сучасної вищої школи показує, що актуальність використання хмарних технологій в процесі підвищення якості педагогічного процесу школи, підвищення професійної компетентності вчителя реалізує наступні функції:

1) цілеспрямовано забезпечується процес підвищення педагогічної майстерності вчителя за ефективними навчальними програмами в дистанційному режимі, використовуючи інтернет-ресурси;

2) в рамках хмарних технологій забезпечується співпраця, взаємодія різних освітніх закладів та соціокультурних організацій;

3) відбувається покращення процесу управління та ефективної спільної діяльності задля досягнення спільних цілей, ідей.

Використання цифрових технологій забезпечує вищий рівень мобільності освітнього процесу, а відтак і вищого рівня його індивідуалізації. Учні, вчителі користуються мобільними телефонами, планшетами, багато часу спілкуються в соціальних мережах, тому перед педагогом постає завдання забезпечити навчальний процес електронними засобами навчання, які призначенні не тільки для комп'ютера, а й для інших пристроїв, які можна використати під час уроку і поза його межами. Хмарні технології в освіті формуються за відповідною спрямованістю, створюючи інформаційне, навчальне середовище.

Стосовно педагогічної спрямованості, хмарні технології трактуються, як система обробки і зберігання навчальної інформації, яка сприяє її засвоєнню учасниками педагогічної діяльності. Слід зазначити, що світовий досвід впровадження хмарних обчислень незначний, однак результати свідчать про перспективність їх використання в системі загальної середньої освіти. Так наприклад, у Німеччині реалізується Проєкт «Національна медіаосвіта», що здійснюється на основі Office365. Модернізацію освіти за допомогою хмарних обчислень здійснюють і в Китаї. Новітні технології такі, як веб, віртуальні, хмарні радикальним чином змінюють імідж навчальних закладів, навчально-виховний процес, природу освіти та її доступність (там само, с. 2-3).

Можна виділити наступні пріоритети хмарних технологій для професійного саморозвитку педагога: мобільність використання; доступність інформації з будь-якого місця перебування; відкритість доступу; можливість інтерактивної взаємодії між: викладачами і вчителями,

студентами і учнями, студентами і викладачами, вчителями і студентами; можливість постійного оновлення ресурсів; комунікація навколо актуальних проблем теорії і практики розвитку та саморозвитку професійної компетентності; можливість об'єднати зусилля вчителів, педагогів, студентів, щодо дослідження проблем продиктованих практикою впровадження інноваційних освітніх технологій; можливість виставити ідеї вчителів-практиків, моделі уроків на загальне обговорення; можливість реалізації спільних наукових проєктів; можливість проведення конкурсів, освітніх квестів.

Хмарні технології цінні тим, що вони надають вільний доступ до інформаційних, навчальних матеріалів, сприяють використанню в навчальному процесі відео-, аудіо файлів. Існує практика активного використання он-лайн уроків, вебінарів, інтегрованих практичних занять, лабораторних робіт. Відкриваються нові можливості для наукової роботи, зокрема, групових, колективних досліджень, інтерактивної проєктної діяльності, а також проведення тренінгів, он-лайн комунікації зі студентами, вчителями-колегами та ін. (Пукас, 2017).

Можливість працювати над спільними навчальними, науковими завданнями забезпечує суб'єкт-суб'єктну взаємодію в освітніх цілях, дає змогу вчителю визначити шляхи використання інформаційно-комунікаційних технологій в навчанні, застосовуючи різноманітні пристрої, такі, як смартфони, планшети і т.д. Отже, всі учасники навчального процесу мають змогу спільно працювати над завданнями та різноманітними проєктами в реальному часі.

Останнім часом активно реалізується процес створення та застосування відкритих онлайн ресурсів, починаючи від окремих завдань, тестів до повномасштабних курсів (модулів) із формування необхідних компетенцій. Динаміка розвитку онлайн навчання демонструється зростанням доступності онлайн курсів.

Додаткові напрями застосування цифровізації в освіті – розвиток цифрових бібліотек та кампусів університетів. Розробка та наповнення онлайн курсу здійснюється із застосуванням програмних рішень, що дозволяють здійснити складання курсу з наявних інформаційних ресурсів та у спеціалізованих програмних середовищах, авторськими системами, автоматизованим проєктуванням. Система освіти із застосуванням нових технологічних інструментів та необмежених інформаційних ресурсів має навчитися ефективно їх впроваджувати в освітній процес. Практика онлайн курсів та змішаного навчання створює поле безмежних освітніх можливостей, що орієнтує на якість освіти для кожної людини, незалежно

від місця проживання, умінь, але відповідно до її інтересів та можливостей (Панченко, 2022).

Такі зміни вимагатимуть від педагога вільного володіння цифрового освітнього середовища. Вчені запропонували визначити єдині вимоги до існуючих платформ онлайн курсів, які з'єднуються в систему, подібну до «єдиного вікна». Педагоги матимуть змогу обирати курси за першочерговими критеріями: потреби, авторитету педагога, популярності. Не буде потреби думати, як перезарахувати курс в іншому університеті, все автоматизується в єдину базу. Науковці визначили першочергове завдання – формування нормативної бази для вбудовування онлайн-курсів у програми всіх ЗВО.

Перспективним завданням є підвищення кваліфікації педагогів цифрової грамотності, яка орієнтована не тільки на розробку курсів, а й на застосування цифрового середовища в освітньому процесі. Цифрове середовище вимагає від педагогів іншої ментальності, картини світу, іншого способу і форм роботи. Вчені визначають роль педагога як тьютера, провідника з цифрового світу. Формування цифрового освітнього простору в освітній організації – наразі необхідність, тому що роль закладу освіти полягає в підготовці всебічно розвинутого фахівця, котрий володіє необхідним набором компетенцій, готовий до продовження освітньої діяльності у високорозвинутому інформаційному суспільстві (Шинкарьова, 2022).

Цифрова грамотність – це здатність створювати та застосовувати контент за допомогою цифрових технологій, включаючи навички комп'ютерного програмування, пошуку, обміну інформацією, комунікацію. Kidd D. (2019), однак, розкриває зміст поняття цифрова грамотність як вміння працювати з комп'ютером як із залізом, розуміючи особливості пристрою та розповсюдження цифрової інформації, устрою мережевої спільноти та особливостей соціальних медіа. Вчений визначив елементи цифрової грамотності, такі як розуміння культурного контексту інтернет-середовища, вміння комунікувати в онлайн спільнотах, створювати та розповсюджувати контент, саморозвиватися. Зміст цифрової грамотності зводиться до розуміння того, що, якщо буде ясність у структурі та зміст цифрової реальності, тоді буде ясність у контролі та взаємодії з цифровими технологіями.

Управління цифровізацією можливе при єдиних базах даних, критеріях ефективності навчання, тобто комплексному підході, який визначав би цілі, структуру та зміст освітнього процесу. Зокрема, Міністерство цифрової трансформації оприлюднило для громадського й експертного обговорення Рамку цифрової компетентності для педагогічних

та науково-педагогічних працівників, яка базується на європейських стандартах цифрових компетентностей для освітян та є результатом досліджень міжнародних проєктів Еразмус+ «Рамкова структура цифрових компетентностей для українських вчителів та інших громадян» (dComFra), «Модернізація педагогічної вищої освіти з використання інноваційних інструментів викладання» (MoPED), напрацювання робочих груп Міністерства освіти і науки України (Концептуально-референтна Рамка цифрової компетентності педагогічних й науково-педагогічних працівників, 2021). Також розроблено різноманітні процедури оцінки освіти з боку споживачів, експертів, професійних спільнот. Наприклад, онлайн-курс зараховується студенту як частину навчального плану ЗВО.

Управління цифровізацією в освітньому середовищі здійснюється за допомогою цифрового маркетингу, спрямованого на організацію взаємодії з навчально-допоміжним персоналом, науково-педагогічними працівниками, випускниками, студентами, абітурієнтами із застосуванням спектра цифрових каналів комунікації; моніторинг змін щодо формування позитивного іміджу вузу; стимулювання створення нових цифрових спільнот та інновацій; розробку персоналізованих рекламних матеріалів для цільових аудиторій.

Ми бачимо, що процес цифровізації освіти та будь-яких інших сфер життя людини передбачає формування у неї цифрової (інформаційної) культури, що дозволяє грамотно використовувати можливості, що відкриваються, і органічно входити в середину інформаційного суспільства.

Таким чином, можна говорити не про різні підходи в інформатизації та цифровізації, а про єдиний наскрізний процес перетворення суспільства. В основі цього перетворення лежать технології, що розвиваються, і зміна їх поколінь визначає етапи тривалого розвитку людства, першим з яких стала інформатизація, що змінюється сьогоденні цифровізацією.

Впровадження цифрових технологій вимагатиме перегляду змісту професійної підготовки сучасних фахівців, у тому числі й педагогів. Аналіз наукових досліджень дозволив виділити найбільш значущі цифрові компетенції спеціаліста: техніко-технологічні - навички роботи з «хмарними» та web-технологіями, цифровими платформами, здатність до різноманітної та ефективної онлайн-комунікації, до застосування у професійній діяльності технологій «великих даних» та SMM – просування товарів та послуг; інтелектуальні – навички аналітичного, критичного та гнучкого мислення, здатність до міжпрофесійної взаємодії; діяльні – навички мультизадачної, комплексної, креативної роботи, у тому числі у міжнародних та міжпрофесійних командах (Морзе, 2019).

Готовність освітніх закладів до професійної підготовки фахівців цифрового товариства вимагатиме не лише подальшої техніко-технологічної модернізації сфери освіти, а й підготовки (перепідготовки) професорсько-викладацького складу: розвитку цифрової грамотності; формування здатності оцифровувати навчально-методичний матеріал та використовувати його в педагогічній практиці; уміння розробляти електронні підручники з елементами інтерактивних технологій та програмованого навчання, створювати масові відкриті освітні курси та здійснювати навчальний процес в онлайн та/або змішаному режимі, включаючи навички ефективної комунікації.

В наш час інтернет-технології дозволяють навчати дистанційно більшості бажаючих, утворивши величезну мережу з безпрецедентною кількістю інформації та залучених до навчання.

Висновки і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Таким чином, вивчення теоретичної та методичної літератури показало, що застосування цифрових технологій не є гарантом високої якості освіти, але відіграє роль «інструменту», який разом із сучасними інноваційними технологіями навчання має підвищити, персоніфікувати та перебудувати по-новому систему вищої освіти.

Отже, сучасна комп'ютерна система навчання повинна бути відкритим інструментарієм, який дозволяє педагогу розробляти свої курси дистанційного навчання, застосовуючи засоби, що надаються системою. Інтернет-ресурси можуть бути представлені базами даних, презентаціями, електронними навчальними комплексами, навчальними фільмами, навчальними посібниками, збірниками навчальних та навчально-методичних матеріалів, підручниками. Ці ресурси є доповненням до традиційних методів навчання.

При роботі з цифровими технологіями у навчанні формуються такі основні вміння роботи з даними, як здатність її критичного аналізу та ефективного використання для вирішення практичних та пізнавальних завдань. Також у педагогів формуються знання та вміння засобів комп'ютерних та інформаційних технологій.

Перспективи подальших розвідок пов'язуємо з використанням цифрових технологій у системі підвищення кваліфікації педагогів.

Література

1. Концептуально-референтна Рамка цифрової компетентності педагогічних й науково-педагогічних працівників, 2021. Проєкт. Дія. Цифрова Освіта. URL: https://osvita.diia.gov.ua/uploads/0/2629-frame_pedagogical.pdf (дата звернення 8.05.2022).

2. Концепція виховання дітей та молоді в цифровому просторі / Національна академія педагогічних наук України. 2021. URL: <https://ipv.org.ua/wp-content/uploads/2021/08/Kontseptsiiia-vykhovannia-ditey-ta-molodi-v-tsyfrovomu-prostori.pdf> (дата звернення: 19.05.2022).
3. Морзе Н. Опис цифрової компетентності педагогічного працівника (проект). Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету. 2019. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/oeemu_2019_spetsvip (дата звернення: 18.05.2022).
4. Панченко О. О. Потенційні можливості використання інформаційно-комунікаційних технологій у фаховій підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2022. Вип. 1 (50). С. 215-218. DOI: 10.24144/2524-0609.2022.50.215-218
5. Проблеми підготовки сучасного вчителя: зб. наук. праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини; гол. ред. Н. С. Побірченко та ін. Умань : ФОП Жовтий О. О., 2014. Вип. 10. Ч. 1. 323 с.
6. Пукас І. Л. Пріоритети хмарних технологій щодо оптимізації професійного розвитку та саморозвитку вчителя. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка : зб. за підсумками звітної наукової конференції викладачів, докторантів і аспірантів : вип. 16, у 4-х т. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2017. Т. 3. С. 123–124.*
7. Толмач М. Цифрові технології в освіті: можливості й тенденції застосування. *Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері*. 2021, Том 4 № 2. С.159-171. DOI: 10.31866/2617-796X.4.2.2021.247474.
8. Шинкарьова В. С. Засади формування цифрового освітнього простору для підвищення якості підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Науковий вісник ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2022. Вип. 1 (50). С. 311-314. DOI: 10.24144/2524-0609.2022.50.311-314.
9. Kidd D. How to select the right digital materials for your students. Cambridge University Press. 2019. URL: <https://www.cambridge.org/elt/blog/2019/10/29/how-select-right-digital-materials-your-students> (дата звернення: 4.05.2022).

References

1. Kontseptualno-referentna Ramka tsyfrovoi kompetentnosti pedahohichnykh y naukovo-pedahohichnykh pratsivnykiv (2021) [Conceptual and reference Framework of digital competence of pedagogical and scientific and pedagogical workers]. Projekt. Diia. Tsyfrova Osvita. Retrieved from https://osvita.diia.gov.ua/uploads/0/2629-frame_pedagogical.pdf (date of appeal: 8.05.2022) (ukr).
2. Kontseptsiiia vykhovannia ditei ta molodi v tsyfrovomu prostori / Natsionalna akademiia pedahohichnykh nauk Ukrainy (2021) [The concept of education of children and youth in the digital space]. Retrieved from <https://ipv.org.ua/wp->

- content/uploads/2021/08/Kontsepsiia-vykhovannia-ditey-ta-molodi-v-tsyfrovomu-prostori.pdf (date of appeal: 19.05.2022) (ukr).
3. Morze N. (2019). Opys tsyfrovoy kompetentnosti pedahohichnoho pratsivnyka (proiekt) [Description of the digital competence of a pedagogical worker (project)]. Vidkryte osvितnie e-seredovyshe suchasnoho universytetu. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/oeemu_2019_spetsvip (date of appeal: 18.05.2022) (ukr).
  4. Panchenko O. O. (2022). Potentsiini mozhyvosti vykorystannia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii u fakhovii pidhotovtsi maibutnykh vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity [Potential possibilities of using information and communication technology in the professional training of future teachers of preschool education institutions]. *Naukovyi visnyk uzhhorodskoho universytetu. Serii: «Pedahohika. Sotsialna robota». Vyp. 1 (50)*. S. 215-218. DOI: 10.24144/2524-0609.2022.50.215-218 (ukr).
  5. Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia (2014). [Problems of modern teacher training]. *Zb. nauk. prats Umanskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni Pavla Tychyny*; hol. red. N. S. Pobirchenko ta in. Uman: FOP Zhovtyi O. O. Vyp. 10. Ch. 1 (ukr).
  6. Pukas I. L. (2017). Priorytety khmarnykh tekhnolohii shchodo optymizatsii profesiinoho rozvytku ta samorozvytku vchytelia [Priorities of cloud technology for optimization of teacher's professional development and self-development]. *Naukovi pratsi Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohiiienka: zb. za pidsumkamy zvitnoi naukoyi konferentsii vykladachiv, doktorantiv i aspirantiv*. Kamianets-Podilskyi: Kamianets-Podilskyi natsionalnyi universytet imeni Ivana Ohiiienka, T. 3. S. 123–124 (ukr).
  7. Tolmach M. (2021). Tsyfrovi tekhnolohii v osviti: mozhyvosti y tendentsii zastosuvannia [Digital technology in education: possibilities and trends of application]. *Tsyfrova platforma: informatsiini tekhnolohii v sotsiokulturnii sferi. Tom 4. No. 2*. S. 159-171. DOI: 10.31866/2617-796X.4.2.2021.247474 (ukr).
  8. Shynkarova V. S. (2022). Zasady formuvannia tsyfrovoho osvitnoho prostoru dlia pidvyshchennia yakosti pidhotovky maibutnykh vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity [The principles of forming a digital educational space to improve the quality of training of future teachers of preschool education institutions]. *Naukovyi visnyk uzhhorodskoho universytetu. Serii: «Pedahohika. Sotsialna robota». Vyp. 1 (50)*. S. 311-314. DOI: 10.24144/2524-0609.2022.50.311-314 (ukr).
  9. Kidd D. (2019). How to select the right digital materials for your students. Cambridge University Press. Retrieved from <https://www.cambridge.org/elt/blog/2019/10/29/how-select-right-digital-materials-your-students> (date of appeal: 4.05.2022) (eng).

DIGITAL TECHNOLOGY IN PROFESSIONAL AND PEDAGOGICAL DEVELOPMENT OF A TEACHER**T. V. Potapchuk, P. L. Pukas, T. V. Serman**

The article characterizes digital technology in the professional and pedagogical development of a teacher.

It is noted that the use of digital technology or Internet resources in the process of teaching various educational courses is considered one of the urgent issues of education today. The main effective solution to this issue is the use of electronic editions of educational complexes and educational and methodological materials.

It has been proven that this technology is valuable as it provides free access to informational and educational materials and facilitates the use of video and audio files in the educational process. There is a practice of active use of online lessons, webinars, integrated practical classes, and laboratory work. New opportunities for scientific work are opening up, in particular, group and collective research, interactive project activities, as well as conducting trainings, online communication with fellow teachers, etc.

It has been found that the process of digitalization of education and any other spheres of human life involves the formation of a digital (informational) culture in it, which makes it possible to competently use the opportunities that open up and organically enter the middle of the information society.

The readiness of educational institutions for the professional training of specialists of the digital society will require not only further technical and technological modernization of the sphere of education but also training (retraining) of professors and teaching staff: development of digital literacy; formation of the ability to digitize educational and methodological material and use it in pedagogical practice; the ability to develop electronic textbooks with elements of interactive technology and programmed learning, create massive open educational courses and implement the educational process in online and/or mixed mode, including effective communication skills.

Key words: *digital technology, professional and pedagogical development of a teacher, Internet resources, online courses, digital literacy.*

Потапчук Тетяна Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії та методик дошкільної і спеціальної освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника» (м. Івано-Франківськ, Україна). E-mail: tatvolod@ukr.net

Potapchuk Tetyana Volodymyrivna – Doctor of pedagogical sciences, professor, Professor of Theory and Methods preschool and special education «Precarpathian National University named after Vasyl Stefanyk» (Ivano-Frankivsk, Ukraine). E-mail: tatvolod@ukr.net

Пукас Іванна Леонідівна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії та методик дошкільної освіти Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка (м. Кам'янець-Подільський, Україна). E-mail: pukas.ivanna@gmail.com

Pukas Ivanna Leonidivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer of the Department of Theory and Methods of Preschool Education Kamyanets-Podilsky National University named after Ivan Ogienko (Kamyanets-Podilsky, Ukraine). E-mail: pukas.ivanna@gmail.com

Серман Тарас Васильович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фізичного виховання Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (м. Івано-Франківськ, Україна). E-mail: mtaras79@gmail.com

Serman Taras Vasylovych – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Physical Education Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ivano-Frankivsk, Ukraine). E-mail: mtaras79@gmail.com